

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Анна Илчева Цоловска

за присъждане на образователната и научна степен “доктор”,
научна област 8. Изкуства,
професионално направление 8.2. Изобразително изкуство,
научната специалност 05.08.04 Изкуствознание и изобразителни изкуства

НАЦИОНАЛНА ХУДОЖЕСТВЕНА АКАДЕМИЯ,
катедра “ЖИВОПИС”

СТИЛИСТИЧНА И ИДЕЙНА ПРОБЛЕМАТИКА В БЪЛГАРСКАТА ЖИВОПИС ОТ ПЕРИОДА НА “ДОКТРИНАТА НА МНОГООБРАЗИЕТО”/80-ТЕ ГОДИНИ НА 20ВЕК/

на Силвия Иванова Ганчева

Научен ръководител: **проф. Божидар Бояджиев**

1., „Данни за дисертанта” - От предоставената дисертация, библиографията към нея и информацията за участие с доклади на конференции проличава, че Силвия Иванова Ганчева показва активност и проявява изключителен интерес и богати компетенции, отнасящи се до развитието на българското изкуство по време на социализма, по-специално към живописиста от 80те години на миналия век и нейните основания, както и към неконвенционалните форми на изкуство, започнали да се случват по това време.

2., „Данни за докторантурата” - Дисертационният труд се състои от увод; две глави, едната, от които в три части, проследяващи предисторията на анализирания период и обзор на събитията от същинската времева и културна фокусация, а именно състоянието на българското изкуство в периода 1980/89 години; втората – състояща се от подробни анализи на автори и

тяхното творчество от 80те години на миналия век, като своеобразно доказателство отнесено към въведеното понятие „Доктрина на многообразието“; заключение; научни приноси; библиография. Дисертацията съдържа 282 страници, приложение с визуален материал и включва над 170 източника на информация.

При реализиране на дисертацията няма допуснати нарушения.

3. „Данни за дисертацията и автореферата” - Дисертацията е автентично изследване с ясна, логична структура, коректно описани проучвания и напълно отговаря на изискванията. Авторефератът (36 стр.) отразява текста на дисертацията.

Заглавието на дисертацията се отнася към нейното съдържание, а в последователността на отделните глави се разкрива и надгражда своеобразната теза на автора, която се явява достатъчно аргументирана.

Основната цел на изследването се състои в утвърждаване и максимално изясняване на идеята, приложена като основна теза на настоящия труд, а именно понятието “Доктрината на многообразието” в българската живопис през 80-те години на 20. век през творчеството на емблематични художници на различна възраст и съответно мироглед, себеусещане и биография, обусловили развитието на изкуството в България в условията на последните години от социалистическо общество. Друга съществена цел в подкрепа на основната е анализиране на определени сериозни постижения в българската живопис в контекста на възникналото многообразие, условията за това многообразие и релациите между тях.

Изследването е структурирано на базата на излагане на наличните обстоятелства, довели до възникване на идеологията на социализма, включва развитието на българската живопис от периода на социализма, автори, произведения, художествени събития и тенденции, тяхното анализиране, сравнение на спецификите на многообразието в живописата като най-ярко проявление на изкуството, което непрекъснато се обогатява и чрез

постиженията на българското изкуство в международни изложби, младежки национални изложби, международни форуми на реалистичната живопис и други нови, в онзи момент маргинални форми на съвременното изкуство като пърформанси, хепънинги, инсталации. Във втората глава ясно и прегледно са разгледани поименно автори и произведения, които изразяват в най-пълна степен възможността за свобода и творческо многообразие и доказват с наличието си тезата за „Доктрина на многообразието“.

Така организиран, текстът ни предоставя яснота и възможност за лесна ориентация в него.

Методите за изследване, ползвани от докторанта са културно-исторически, социологически, биографичен, сравнителен и формален анализ, описателен и иконографски анализ.

В своята работа, докторантът си е поставил определен брой задачи, които смятам, че е изпълнил успешно, а именно:

- хронологически е анализирал и представил състоялите се важни събития и прояви, характеризиращи отличителните особености за всяко десетилетие в българската живопис в контекста на „многообразието“.
- разгледал е автори и творби, определящи иновативните тенденции в развитието на живописата в тематично, стилистично и идейно отношение.
- направил е подробен анализ на утвърдилото се през 80те ново поколение млади творци като Андрей Даниел, Николай Майсторов, Вихрони Попнеделев, Божидар Бояджиев, Ивайло Мирчев и др.

Съгласна съм с приносните моменти, които докторантът е определил.

